

צוואתו של הגה"ק רבי שלמה אסולין זיע"א נלב"ע ז' במרחשוון התשפ"ד

בן יבלחט"א הגה"צ רבי מאיר שליט"א ומרת שמחה תחי'

(מחבר הספרים: שמן למאור, שלמי שמחה, שלמי חגיגה, מעיין גנים,
דקדוקי תורה - ז' כרכים, כפל לשון. ושא"ס)

לשמיעת שיעורי הרב זצ"ל: 073-295-1310

יום ה' ט"ז אדר תשפ"ג

צוואה

הנני כותב מתוך ייסורי נפש וגוף ביד משותקת וכתב רועד ולא קריא את
הדברים דלהלן.

הגעתי לימים אשר אין לי חפץ בהם, ונבחר מות מחיים. אני מלאה הלכתי
וריקם השיבני ד'.

אך בי ישוב יהפוך ידו כל היום. אותי נהג ויולך חושך ולא אור. וכדומה
שאני סובל כדוגמת מה שנאמר על איוב בבבא בתרא ט"ז א' שבור את
החבית ושמור את יינה.

אין בכח אנוש לתאר כמה ייסורי נפש וגוף אני סובל רק ביום אחד. ואין
משקל שיכול לשקול את הייסורים. ועתה שהוכבדו הייסורים יותר יותר
עד סכנת חיים, וכל יום הוא משל לייסורים של מחר, אמרתי לרשום שורות
אלו לבני ולבנותי ולכל רעי וידידי.

דרך כמה אנשים לכתוב בצוואתם בקשות שיעשו לעילוי נשמתם, ואני לא
כן עמדתי, כי אם אין די מצער פטירת אביהם וכל צער הלוויה ושיבת שבעה
מתוך ייסורי נפש וגוף שצריך להוסיף עליהם צוואות.

והצדיקים שבקשו שילמדו לעילוי נשמתם, לא עבורם עשו, אלא למען אנשי
דורם שיוכלו להתחבר עליהם ולהיטיב להם.

אבל אדם רגיל תמה אני מה הוא עשה בחייו למה לא למד בעצמו ולעילוי
נשמתו את כל ששה סדרי משנה, ואם ירא מן הדין שיעשה תשובה באמת
כל יום ולמה ישליך על ילדיו לעשות לעילוי נשמתו עם ציווי.

לכן הנני להודיע לכל זרעי אחרי, שמדין אב שמחל על כבודו כבודו מחול,
הנני מוחל מראש על כל דבר כיבוד בין בחייו בין לאחר מותו, וכל מי שירצה
לעשות דבר מה לעילוי נשמתו יעשה זאת לעילוי נשמתו בהתנדבות ומתוך

צוואתו של הגה"ק רבי שלמה אסולין זיע"א נלב"ע ז' במרחשוון התשפ"ד

בן יבלחט"א הגה"צ רבי מאיר שליט"א ומרת שמחה תחי'

(מחבר הספרים: שמן למאור, שלמי שמחה, שלמי חגיגה, מעיין גנים,
דקדוקי תורה - ז' כרכים, כפל לשון. ושא"ס)

לשמיעת שיעורי הרב זצ"ל: 073-295-1310

הרגשה קלה, ולא יתאמץ כלל, בין בלימוד משנה בין בעליה על הציון
והדלקת נר לעילוי נשמת, בין בשנה ראשונה בין לאחר מכן.

ומיד לאחר השבעה יחזור כל אחד לחיים הרגילים כמה שיוכל ברוגע
ובשלוה מבלי שום הרגשת מחויבות כלל. רק אם מרגיש צורך נפשי לעשות
דבר מה לעי"נ יעשה והכל ברוגע ובנחת ושלוה.

ועתה יש לי להודיע לכל ידידי ואהובי נשמות ישראל היקרים לי מאוד,
שהיות וסבלתי הרבה בחיי הן בידוע והן מה שלא ידוע, ולא מצאתי שום
נוחם בצערי, אמרתי לרשום שורות אלו.

אין אתי יודע מה יהיה עמי לאחר פטירתי אבל רצוני חזק להיות משען
ומשענה לכל הסובלים ייסורים בין ברוחניות ובין בגשמיות, ואפילו למי
שיחשוב שהוא הרשע הכי גדול.

לכן מתוך מחשבה רק להועיל ולא לצער כלל, אם אפשר שכל מי שירגיש
צער הן בגשמיות הן ברוחניות, ימחול נא להיכנס לחדר בבית לבד, ולהדליק
עבור נשמתי ולומר: אני מדליק נר זה לעילוי נשמת פלוני בן פלוני, ויפרש
את בקשתו ויוכל לשפוך את ליבו על יד הנר ככל מה שירצה הן באריכות
הן בקצרה, ואפילו אם יחשוב שהוא רשע ופושע גדול, יש בליבי מקום לכל
מי שחושב שהוא רשע ופושע לשמוע דבריו באריכות.

ולא יחוס על טרחתי אלא יחוס על עצמו. ואם יהיה אפשרות בידי להועיל
ארצה מאוד להועיל ואם לא אוכל להועיל אקווה לעטוף אותו באהבה
וחיבה ולתת לו בלב תנחומים ותקווה טובה. ואם גם זה לא אוכל,
מקסימום הפסיד נר קטן ולא טרח הרבה.

כל זה כתבתי בישוב הדעת ומתוך הרבה מחשבה והתלבטויות עד שהעזתי
לכתוב דברים אלו, ואקווה להיות לעזר לכל הסובלים ברוחניות וגשמיות.

ממני הנפרד מכם באהבה עצומה רק בגוף וקשור עם כל נשמות ישראל בלי
יוצא מן הכלל באהבת עולם.

שלמה אסולין